

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. София, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 131-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛИНА ИВ. НЯГОЛОВА

при участието на секретаря ГАЛИНА Г. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛИНА ИВ. НЯГОЛОВА
Административно наказателно дело № 20231110211188 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

С наказателно постановление (НП) № Р-10-153 от 24.07.2023 година, заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор” е наложил на Застрахователно дружество „ДЖ.З.” АД, с ЕИК ***** имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева на осн. чл.644, ал.2, вр. ал.1, т.2 от КЗ за извършено нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ, в условията на повторност.

Недоволен от издаденото наказателното постановление е останало санкционираното лице, което в срочно подадена жалба го атакува с искане за отмяна. В жалбата най-напред се правят оплаквания, за съществени процесуални нарушения, допуснати при издаване на наказателното постановление, а именно- липса на съставен и връчен на дружеството констативен документ за извършена по реда на чл.19, ал.6 ЗКФН проверка. На следващо място се излагат доводи за неправилно приложение на материалния закон, доколкото се сочи, че установените в КЗ срокове за произнасяне по претенции не са със задължителен характер, респективно разпоредбата на чл.108, ал.1 КЗ, в която се съдържа срокът от 15 работни дни, не създава същинско задължение, поради което за пропускането му не е предвидена нарочна санкция. Именно от липсата на конкретна санкционна норма, която да намери приложение за това нарушение, жалбоподателят черпи аргумент за препоръчителния характер на срока, като се сочи, че не е основателно на база общия текст на чл.644 КЗ да се налага санкция за всяко действие на застрахователя, несъответно на КЗ. В заключение се излагат доводи за несправедливост на наложената санкция, респективно несъответствие на същата с допуснатото нарушение.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не изпраща представител. По делото са депозиран писмени бележки от юрисконсулт в дружеството жалбоподател, в които се поддържа искането за отмяна на наказателното постановление по съображенията, изложени в жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание въззиваемата страна-редовно призована, се представлява от

юрисконсулт Г., която моли наказателното постановление да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно, като намира, че описаното в същото нарушение се установява от събраните по делото доказателства. В противовес на оплакванията в жалбата се сочи, че нарушението е установено в хода на текущия надзор на КФН, като началото на производството се поставя със съставянето на АУАН, като констативния протокол не е предпоставка за провеждане на производството. Предвид на това се сочи, че не са допуснати процесуални нарушения, както и, че извършеното от страна на застрахователя нарушение не е маловажно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представени са писмени бележки, в които се развиват подробни съображения за материалната съставомерност на извършеното нарушение на чл.108, ал.1 КЗ, липсата на процесуални нарушения допуснати при съставяне на АУАН и НП. В допълнение се излагат доводи за липса на маловажност на извършеното от "ДЖ.З." АД нарушение.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на жалбоподателя и извърши служебна проверка на развитието на административнонаказателното производство, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят "ДЖ.З." АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С., бул. "К.А.Д." № 68, осъществявало дейност като застрахователно дружество.

На 12.12.2022г. въз основа на Искане за оценка на вреди по застраховка "Домашно имущество", депозирано от А.Б., в Застрахователно дружество „ДЖ.З.“ АД е заведена застрахователна претенция № 211382794, за оценка и изплащане на обезщетение по имуществена застраховка. Искането било направено във връзка с имуществени вреди резултат на настъпило на 11.12.2022г. застрахователно събитие- авария на канализационна инсталация в недвижим имот- апартамент находящ се на адрес гр.П. ул. "Б.Г." ***** по отношение, на който била сключена пакетна застраховка "Дом" по застрахователна полица № 0811220157033021/16.11.2022г. към „ДЖ.З.“ АД.

На 13.12.2022г. и 21.12.2022г. били извършени огледи на щетата, а на 13.01.2023г. на застрахователното дружество били представени и Удостоверение за банкова сметка, както и останалите документи необходими за определяне размера на обезщетението по щетата. Окончателното приключване на преписката по застрахователната претенция, настъпило с изплащане на обезщетение в размер на 271.79 лева, преведени по посочената банкова сметка с титуляр А.Б. едва на 13.02.2023г.

Поради несъгласие с отработването на претенцията и определения размер на обезщетението бил подаден сигнал до КЗП препратен на Комисията за финансов надзор, заведен с вх. 91-02-404 от 03.05.2023г. По същия била извършена проверка от надзорния орган, в хода на която била приобщена застрахователната преписка, като окончателния отговор на застрахователя постъпил на 29.05.2023г.

След извършена проверка на действията на застрахователното дружество по преписката, с АУАН Р-06-158/15.06.2023г., съставен от В.Ш.- главен експерт в управление „Застрахователен надзор“ на КФН, на застрахователно дружество „ДЖ.З.“ АД било повдигнато административно - наказателно обвинение за извършено нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ - произнасяне по щета № 211382794, след законоустановения срок – 15 работни дни, а именно не по-късно от 03.02 .2023г., след отчитане на почивните дни.

Освен това с Наказателно постановление № Р-10-820/01.11.2021г. на заместник - председател на КФН, ръководещ направление застрахователен надзор, на "ДЖ.З." АД била наложена имуществена санкция по реда на чл.644, ал.2, вр. ал.1, т.2 от КЗ за извършено нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ. Наказателното постановление е потвърдено с решение по НАХД №16351/2021г. по описа на СРС, влязло в сила на 31.03.2022г., след потвърждаването му с Решение по кнахд № 295/2022г. по описа на АССГ.

Въз основа на акта било издадено Наказателно постановление (НП) № Р-10-153 от

24.07.2023 година, заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор” е наложил на Застрахователно дружество „ДЖ.З.” АД, с ЕИК ***** имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева на осн. чл.644, ал.2, вр. ал.1, т.2 от КЗ за извършено нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ, в условията на повторност.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства - АУАН Р-06-158/15.06.2023г. година; наказателно постановление (НП) № Р-10-153 от 24.07.2023 година, Заповед № 3-141/31.05.2023г. на заместник –председател на КФН, за компетентност на актосъставителя, сигнал до КФН вх. № 91-02-404/03.05.2023г., Искане за оценка на вреди от 12.12.2022г., Застрахователна полица № 0811220157033021/16.11.2022г., Приемателен протокол за представени документи по чл.106, ал.3/ал.4 КЗ, преводно нареждане, справка от "ДЖ.З." АД вх. № 91-02-404/03.05.2023г. по описа на КФН и приложени към същата документи по застрахователна претенция № 211382794, НП № Р-10-820/01.11.2021г. на КФН, и съдебния акт, с който същото е потвърдено.

Настоящият съдебен състав кредитира в цялост приобщените на осн. чл.283 НПК към доказателствената съвкупност, писмени доказателства, тъй като същите са логични, последователни съответни и не се опровергават при преценката им, както по отделно, така и в тяхната съвкупност, като не са налице основания за дискредитиране, на който и да е от доказателствените източници, събрани в хода на административнонаказателното производство и съдебното следствие. Следва да се посочи, че в преимуществената си част те са официални документи, като не са налице основания за съмнение в автентичността или достоверността, на което и да е от приложените писмени доказателства. При това и като отчете, че доказателствените източници са еднопосочни, както и предвид обстоятелството, че отсъства спор по фактите, и по аргумент от чл.305, ал.3, изр.2 НПК, съдът намери, че не дължи обсъждането на всеки от доказателствените източници поотделно. Следва единствено да се отбележи, че от събраните доказателства по безпротиворечив начин се установява фактическата обстановка, така както е възприета от съда.

Възприетата за несъмнена фактическа обстановка налага следните изводи от правна страна:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, срещу акт, който подлежи на обжалване, в рамките на преклузивния срок, с оглед, на което същата се явява допустима, като разгледана по същество, в рамките на правомощията на съда да извърши пълна проверка на обжалвания акт се явява неоснователна в искането за отмяна.

Административнонаказателното производство е образувано и срещу нарушителя е повдигнато административнонаказателно обвинение въз основа на АУАН Р-06-158/15.06.2023 година, който е съставен от компетентен орган- главен експерт в дирекция Застрахователен надзор при КФН, определен със заповед № 3-141 от 31.05.2023г. на зам. председателя на КФН, управление „Застрахователен надзор”, в рамките на материалната и териториалната компетентност на последния. Въз основа на обсъдения акт за установяване на административно нарушение е издадено обжалваното НП, което е издадено от териториално и материално компетентен орган.

При издаването на АУАН и НП са спазени изискванията за форма и съдържание на двата основни за административно наказателното производство акта, като те съдържат всички необходими реквизити. Спазени са сроковете за съставяне на АУАН и НП, регламентирани в чл.34, ал.1 и ал.3 ЗАНН, както и специфичните правила за участие на свидетели и връчване на АУАН. С оглед на това съдът намира, че не се установяват нарушения на процесуалните правила от категорията на съществениите, които да обусловят отмяна на наказателното постановление. Тук е мястото да се отбележи, че доколкото извършваната по реда на ЗКФН проверка, не е част от процедурата по установяване на административни нарушения, регламентирана в ЗАНН, то доводите свързани с

ненадлежното и приключване не могат да обосноват твърдение за съществено процесуално нарушение, допуснато в производството по издаване на НП.

В хода на административнонаказателното производство с АУАН Р-06-158/15.06.2023г. и НП № Р-10-153 от 24.07.2023г. на жалбоподателя ЗД „ДЖ.З.” АД е повдигнато административно-наказателно обвинение за извършено нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ- произнасяне по щета № 211382794/12.12.2022г., по имуществена застраховка „Дом” след изтичането на законоустановения срок от 15 работни дни от представяне на последните доказателства, необходими за определяне на размера и окончателно произнасяне.

Фактическите рамки на обвинението се базират на обстоятелството, че щета с посочения по-горе номер е била заведена на 12.12.2022г. За доказване на претенцията по основание и размер пред застрахователя на 13.01.2023г. са представени нужните документи под опис, включително удостоверение за банкова сметка, по която да бъдат преведени средствата. Окончателното произнасяне обаче е било осъществено едва на 13.02.2023г. чрез заплащане на дължимото обезщетение, преведено по посочената от потребителя на застрахователни услуги банкова сметка.

Съгласно разпоредбата на чл.108, ал.1 от КЗ, в срок 15 работни дни от представяне на последните доказателства, необходими за определяне на размера на щетата, застрахователят е длъжен или да определи и изплати обезщетението, или мотивирано да откаже плащането. Застраховка по застрахователна полица № 0811220157033021 е включена в раздел II, т.9 на Приложение № 1 към КЗ, като същата обезпечава всяка друга вреда върху имущество, с оглед, на което произнасянето по предявените претенции попада в приложното поле на чл.108, ал.1 КЗ и предвидения там срок, доколкото същата по дефиниция и съгласно чл.109, т.1 КЗ никога не представлява голям риск.

Срокът за произнасяне по щета № 211382794 от страна на „ДЖ.З.” АД, е започнал да тече от 13.01.2023г. денят, в са представени всички необходими документи. При това последният ден за произнасяне се явява 03.02.2023г. като с изтичането му, а именно на 04.02.2023г. нарушението се явява довършено. Изплащайки обезщетението едва на 13.02.2023г., дружеството е нарушило разпоредбата на чл.108, ал.1 от КЗ и визирания там срок за произнасяне. С оглед на това правилно е ангажирана административната отговорност за извършено нарушение на КЗ в съответствие с нормата на чл.644 от КЗ. Несъстоятелни са възраженията, че посочения срок има препоръчителен характер, и за неспазването му не е предвидена санкция. Цитираната в НП норма предвижда за всяко нарушение на КЗ, извън изрично посочените в чл.635-643, на юридическите лица да бъде налагана имуществена санкция в размер от 1000 до 20 000 лева. От своя страна разпоредбата на чл.108 КЗ е част от правилата за уреждане на претенциите, а не от разпоредбите регламентиращи застрахователния договори. Дейността по застраховане е от обществено значение, предвид, на което свързаните с нея задължения на застрахователите, надхвърлят обхвата на договорните отношения, подлежат на регулиране, включително с установяване на срокове, и съответно неизпълнението им е основание за ангажиране на отговорност.

Доколкото нарушението е извършено от юридическо лице, не се налага изследване на субективната страна на деянието.

Що се отнася до квалификация белег на нарушението „повторност”, съдът намира, че с оглед актуалната практика на АС- София град, повторността на нарушението не е сред обективните елементи от състава, а има отношение единствено към определяне на размера на санкцията. Поради това, фактът, че основанието за повторността не се съдържа в изложеното в АУАН описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, а е взето предвид едва от наказващия орган при определяне на санкцията не влиза в противоречие с процесуалните правила, нито с правото на защита на дружеството-жалбоподател. От приложените писмени доказателства- наказателно постановление № Р-10-

820/01.11.2021г., и съдебния акт, с който е потвърдено, е видно, че същото е влязло в сила на 31.03.2022г., и към датата на нарушението 04.02.2023г. – денят следващ крайния срок за произнасяне, дружеството жалбоподател вече е било санкционирано за същото по вид нарушение на КЗ, а деянието, предмет на настоящото производство е извършено в рамките на една година от влизане в сила на предходното наказателно постановление, което го прави повторно по смисъла на § 1, т.51 от ДР на КЗ. С оглед на изложеното, правилно е ангажирана отговорността на дружеството жалбоподател по реда на чл.644, ал.2, вр . ал.1 т.2 от КЗ.

Посочената по-горе санкционна норма предвижда в случаите на повторност за всяко нарушение на КЗ, извън изрично посочените в чл.635-643, на юридическите лица да бъде налагана имуществена санкция в размер от 2000 до 40 000 лева. Наложена санкцията е в размер на 2000 лева, т.е. равен на минималния, като така определения размер на санкцията е съответен на тежестта и обществената опасност на нарушението и предвид правомощията на съда в настоящото производство не се нуждае от допълнително обсъждане.

Съдът не споделя възражението за несправедливост на наложената имуществена санкция, респективно несъответствие на същата със степента на обществена опасност на извършеното. Независимо, че общественотоопасните последици не са елемент от състава, то това не означава, че такива не са настъпили. Напротив, в резултат на забавеното произнасяне са накърнени обществените отношения свързани със застраховането по имуществена застраховка, респективно посрещане на разноските и последиците от претърпяната вреда. Именно поради това и произнасянето по тези претенции е скрепено с определен срок – 15 работни дни. Освен това, съдът намира, че продължителността на забавянето, която е почти равна на срока за произнасяне, както и факта, че се касае за нарушение, извършено в условията на повторност, също не сочи на маловажност на извършеното нарушение.

Ето защо с оглед изложените доводи жалбата се явява неоснователна и процесното наказателно постановление следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото се явява и основателна претенцията на въззиваемата страна за присъждането на разноски представляващи юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ възнаграждението за защита в производство по ЗАНН е в размер от 80 до 150 лв. На основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, съдът определя размера на дължимото възнаграждение въз основа на сложността на делото и осъществените действия за процесуална защита, воден от горното, липсата на прекомерна сложността на настоящото производство, както и провеждането на едно съдебно заседание, справедливо следва да бъде юрисконсултско възнаграждение в минималния размер от 80 лв.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.5 ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) № Р-10-153 от 24.07.2023 година, заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор” е наложил на Застрахователно дружество „ДЖ.З.” АД, с ЕИК ***** имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева на осн. чл.644, ал.2, вр. ал.1, т.2 от КЗ за извършено нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ, в условията на повторност.

ОСЪЖДА „ДЖ.З.” АД, с ЕИК ***** да заплати на КФН сумата от 80/осемдесет/ лева, съдебни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред АС-гр.София с касационна жалба по реда на АПК в четиринадесетдневен срок от получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____